

Днес почитаме паметта на Стефан Караджа

Сряда, 31 Юли 2024

Стефан Тодоров Димов /Стефан Караджа/ е роден на 11 май 1840 г. в село Ичме (дн. Стефан Караджово), Ямболско. През 1844 г., в търсене на препитание, семейството му се преселва в близкото с. Дюкмен (дн. Леярово), през 1846 г. се мести в Лудогорието, а година по-късно се настанява за постоянно в Северна Добруджа – първоначално в с. Долно Чамурлии, Бабадашко, впоследствие в селата Бейдауд, Саръюрт и Потур и след 1854 г. в град Тулча. Още с пристигането си в града той се записва в местното училище, но поради липса на средства, скоро е принуден да го напусне. Победил по време на сватба един от прочутите по оня край пехливани, Караджата попада под ударите на властта и през 1862 г. емигрира в Румъния. От този момент започва и неговата революционна дейност.

Той се записва като доброволец в Първата и Втората българска легия в Белград, през 1866 г. е част от четата, водена от Хаджи Димитър и Желю воевода, а през следващите години изпълнява различни революционни задачи. На 6 юли 1868 г. заедно с Хаджи Димитър застава начело на чета от 127 души. В боя в местността Канлъдере край Вишовград Стефан Караджа е тежко ранен и попада в плен. На 12 юли той е откаран в Търново, а по-късно и в Русе. Полумъртъв, е изправен пред съда и е осъден на смърт чрез обесване. На 31 юли 1868 г. умира от раните си в затвора. Погребан е от баба Тонка.